

מול הנגרים

לב אחד של פרשת-לבון הגיע ל-
 סימונו. אבקהקרב שקע. המולת-המלח
 מה שכחה. דממה ירדה על שדה-הקרב —
 עד לסיבוב הבא.
 הגיעה השעה להרים את העיניים מן ה-
 התרחשויות החולפות, מן התמרונים והנחיר
 תות והמהלומות. ניסר לשעה קלה את ה-
 מבט מן השאלות המשניות: מי עשה עוול
 למי, את דמו של מי שפכו, מי נתן את ה-
 פקודה המבישה, מי זייף מה, ולטובת מי.
 כל אלה שאלות חשובות — אך לא הן
 עיקר פרשת-לבון. מעבר להן, היתה הפר-
 שה התנגשות אדירה של כוחות פוליטיים
 וחברתיים. הגיעה השעה לעמוד על טיבם
 של כוחות אלה, לנתח את מהות ההתנג-
 שות האמיתית.

הקים, הן בגישה לענייני-פנים והן בגיש-
 תה לענייני-חוץ.
 כלפי חוץ היא הרפתקנית, קלת-דעת,
 חסרת-אחריות ומיליטריסטית. זאת הוכיח
 עסקה-הביש המפורסם, ותריסר עסקיה-ביש
 האחרים שלא נידונו בפרשת-לבון.
 היא חדורה שגאה עיזרת ושחצנית לער-
 בים. היא משליכה את יתבה על הכוחות
 האפלים ביותר במחנה האימפריאליסטי. היא
 מוכרחה להביא, במוקדם או במאוחר, ל-
 ניתוק מוחלט של המדינה לא רק מן ה-
 מחנה הקומוניסטי, אלא גם מן המחנה ה-
 גדול של עמי אפראסיה.
 זאת הקבוצה היחידה במדינה

הלב לבו של העם העובד. אמנם,
 אין להמונים השקפת-עולם מנו-
 בשת. אולם יש להם אינסטינקט
 ברוא, תפיסה בריאה של האיני-
 מרפים שלהם.
 רחשי-הלב של כוח זה עוברים מן ה-
 קומה הראשונה אל הקומה החמישית, באמ-
 צעות קומות-הביניים — הדרג של התאים
 המקצועיים, של מזכירי האגודות, של מוע-
 צות-הפועלים. זהו לחץ בלתי-פוסק מלמטה,
 הדוחף את צמרת ההסתדרות.

**כך הפך פנחס לבון באופן טבעי
 למנהיג הכוח הנגדי לקבוצת-הח-**

שר הדתות: מדוע אין הוא מעוניין בסיוס פרשת-לבון?

**כדבריו של אחד מירידי: הגיעה
 השעה לשבץ את פרשת-לבון כי
 תמונה הגדולה של הטאקטיקה ו-
 האימטרטאגיה של הצלת המדינה.**

רשת-לבון לא היתה מאבק מהפכני.
 לא היתה זאת הסתערותם של כוחות
 חדשים, בעלי השקפת-עולם חדשה, על ה-
 משטר הישן השולט במדינה.

פנחס לבון אינו מנהיג מהפכני. גם אילו
 גיצה ניצחון מוחץ ומכריע, עד כדי סילוק
 נערי-הזוהר יחד עם אדונם, לא היה הדבר
 מביא לשינוי מני המדינה.

**לבון הוא בשר מבשרו של ה-
 משטר הקיים. הוא גרל במשטר
 זה, הוא עזר לעצב אותו. מבחינה
 רעיונית ומדינית, אין הוא נבדל
 כל עיקר משאר עמודי-התווך שלו.**
 אם כן, מדוע היינו צריכים לתמוך בו
 במאבקו זה? מדוע לא יכולנו לעמוד מן
 הצד ולקחת, כמו אותו נסיר ברומיאו וי-
 ליה, כי "תדבק המגיפה בשתי משפחותי-
 כס"? מדוע לא יכולנו להסתכל בנתח ב-
 מאבק ולהתפלל כי שני הצדדים יטרפו איש
 את רעהו — מתוך הנחה שכל מה שרע
 למפא"י, טוב למדינה?

**לא היה צריך לעמוד לנגד עיני
 נו הישוב אחראי יותר, גדול יר-
 תר. הוא נובע ממהות הכוחות ה-
 נאבקים כיום במדינה.**

**החרד לגורל המדינה, כל הרואה
 בעיניים סקוחות את הסכנות הצפויות
 לקיומה, צריך לקחת למהפכה של ממש —
 מהפכה מדינית, חברתית ורעיונית.**

לא שנינו-ערכים יסודי כזה, לא תגיע
 המדינה לעצמאות של ממש, לא תחדל מ-
 להיות גרורה חסרת-ערך של גוש עולמי
 שעתידו מוטל בספק. ללא שינוי-ערכים, לא
 תשתלב בעולם האפרו-אסיאתי החדש, לא
 תמצא את הדרך לשלום ולשיתוף-פעולה
 עם הערבים. ללא שינוי-ערכים, לא יחוסל
 המשק הספילי, לא יקום משק יצרני.

**אולם מהפכה כזאת אינה נוספת
 מן השמימים. גם אין היא מתחר-
 ללת באופן אוטומטי כאשר כמה
 הוגים צלזלוי-מבט מתווים לה דרך.**
 כל מהפכה היא תוצאה של עליית כוחות
 חברתיים מתאימים — כוחות המתנגשים עם
 המשטר הישן והנשואים בחובם את ה-
 משטר המהפכני. כוחות כאלה אינם קיימים
 כיום במדינת ישראל — ועוד תעבורנה
 שנים עד אשר יקומו, יתגבשו ויתארגנו ל-
 כוח פוליטי של ממש.

**הראגה העיקרית, החייבת עלי-
 כן להדריכנו כיום, היא: למנוע
 בעד המשטר הכושל הקיים לה-
 רום אז את המדינה.**

**אין הכוחות השונים שבקרב המש-
 טר הקיים, ישנו כוח אחד המסוכן ל-
 מדינה יותר מכל: נערי-החצר של ביג"י.
 לקבוצה זו יש סמנים פאשיסטיים מוב-**

לזכותו יש לומר שמאו עשה הרבה כדי
 לכפר על חטא זה, שלחם בהתמדה, בעק-
 ביות ובתבונה נגד קבוצת-החצר, ושעתה
 הנהו הכוח העיקרי בקרב המשטר הקיים
 המונע את השתלטותה.

**זאת העובדה העיקרית. לא אופיו
 האישי של לבון חשוב, אפילו לא
 העוול שנעשה לו. חשוב הוא כי
 לבון הנהו כיום הלבם העיקרי ה-
 עוצר את עליית הכוחות השליי-
 ליים ביותר של המשטר.**

**אין איש המבין את תפקידו של לבון
 טוב יותר מדוד בן-גוריון — ועל כן
 מנוי וגמור עם בן-גוריון לחסלו.**

**בניגוד לאגדה המתהלכת בציי-
 בור, לא היה זה לבון שפתח לפני
 שבועה שבועות בפרשה. בן-גוריון
 הוא שפתח בה.**

הוא מינה את ועדת-כהן, ובצורה זו הע-
 מיד את לבון בפני הברירה: להיכנע סופית
 (תמורת ראשו של הקצין הבכיר) או לפי-
 תוח במאבק ציבורי גלוי. לבון בחר בדרך
 השנייה, הביא את הפרשה בפני ועדת-הכנסת.
 חשבונו של בן-גוריון לא עלה יפה. הוא
 לא הצליח לשבור את לבון במאבק הציבורי.
 רי. להיפך, לבון זכה לנצחון חלקי. כל ה-
 מבינים את סכנת נערי-הזוהר חשו לעזרתו.
 אולם אין זה סוף המאבק. אמנם, יכול
 בן-גוריון להחליט ברגע האחרון כי לבון
 חזק מדי, וכי על כן כדאי להתפשר עמו.
 אך קרוב לודאי שיבחר בדרך ההפוכה וי-
 ייצא למלחמת-חרמה. הוא מוכרח לשבור
 את המעצור הכולם את עליית תניכיו.

**אלי יזלוז איש בכדגוריון. הוא
 לא יתקיף במקום ובמועד שמצי-
 פים להתקפתו. את הפרשה המדי-
 תי-גמורה יכניס למקרה, לעת
 מצוא. הוא יתקיף כחזית אחרת.
 המאבק רק מתחיל.**

**מאבק זה, יש לבן-גוריון יתרון אחד
 עצום — הוא יודע מה הוא רוצה. יש
 לו תפיסה ברורה, מגובשת, אחידה, המקי-
 פה את כל שטחי החיים של האומה.**

לכוחות המרוכזים בהסתדרות חסרה גי-
 שה כוללת כזאת. יש להם תפיסה כלכלית.
 יש להם תפיסה על מהות המשטר במדינה.
 אך תפיסות אלה עומדות על כרעי תרנגול
 לת. כל עוד אין הן קשורות בתפיסות מקי-
 בילות לגבי המדיניות העולמית והמרחבית.
 די ליצור כיום מתיחות על הגי-
 בול או משבר במדיניות-החוץ,
 כדי להשתיק את לבון ואנשיו. כי
 שטח זה אין להם מה לומר.

זהו עקב-אכילס של המערך ההסתדרותי.
 אין הוא מבין עדיין את הקשר בין פרשת-
 לבון לבין פרשת גימיי לוי. את החוליה
 המחברת את מודי-הקרה-המחיה המזויף עם
 מדיניות-החוץ המזויפת. את המכנה המשר-
 תף לשקר תוספת-היוקר ולשקר המגבית
 היהודית. את השפעת הוצאות הבסתון והי-
 מדיניות האנטי-ערבית על רמת-החיים.

**כל אלה הם צדדים שונים של
 אותו מטבע — ומי שאינו מבין
 זאת, לא יצליח למגר את כך
 גוריון ונעריה במאבק הסופי.**

לבון ואנשיו למדו הרבה תוך כדי מא-
 בק — ואפשר לקחת שויספו ללמוד. אם
 יצליחו לגבש לעצמם, בלחץ הקרב, השקפה
 עקבית כוללת, שתוכל לעמוד מול ההשק-
 פה העקבית והכוללת של בן-גוריון, יוצר
 בפעם הראשונה הסיכוי לריכוז-כוח גדול
 של החלק היותר מתקדם במפא"י, מפלגות
 השמאל ושאר החוגים החיוביים יותר ב-
 משטר הקיים.

**ריכוז כזה יוכל לקיים לפחות
 את המדינה של ערד לשינוי-הער-
 כים הגדול של מחר.**

צר. למרבית המזל, היה לו מניע
 נוסף להתייצב בהחלטה נחושה
 כראש מאבק זה. נפיונו כמשרדי
 הבסתון, שהסתיים בעלילות עסקי
 הביש, לימד אותו היטב מה מהיר
 תה של הקבוצה.

**א נהפוך את פנחס לבון לאביר על
 סוס לבן. לא נשכח את פגמיו ולא
 נתעלם מעברו.**
 עוד לפני שש שנים היה לבון חלק בלתי-
 נפרד מן החוג ה"אקטיביסטי" שהתלכד
 סביב בן-גוריון. למשרד-הבסתון הגיע כחלק
 משלישיה תמימת-דעים — הטריאומתריאט
 לבון-פרידיין. רק תוך כדי עבודה משות-
 פת נפערה ביניהם התהום.

בשעתו לא הסתייג לבון לא מפעולת
 קיבוצ המבצעתה, לא מפעולות-התגמול ש-
 אופיין האמיתי נתגלה עתה, לא מהרפתקת
 בת-גלים ואף לא מעסקיה-ביש עצמו. הוא
 לא חלק בגלוי על הקו חסרת-אחריות ש-
 הוביל במאוחר לכשלון הפוליטי המחפיר
 של מיבצע-סיני (מלך כל עסקיה-ביש!), ואין
 מנוס מן המסקנה שהזדהה עם קו זה. רק
 במאוחר עמד על הסכנות הצפויות באופיים
 וב"אקטיביזם" של עוסקיה-ביש.

המסוגלת לסכן את כל קיום הדי
 מדינה בהרפתקה גורלית אחת
 של "זבנג וזמברנו".

כלפי פנים היא דיקטטורית, אויבת מוש-
 בעת של חריות הארחה, מתנגדת קיצונית
 לפיקוח דמוקראטי על מכשירי-השלטון.

מבחינה כלכלית היא טוענת להורדת
 רמת-המחיה של ההמונים, שלא תיתכן ללא
 משטר-חרום. היא פועלת נגד האינטרסים
 של המעמדות העובדים, תומכת בגלוי ב-
 יסודות הספיליים ביותר בחברה הלאומית.
**אם תשתלט קבוצה זו על המדי-
 דנה, אחרי רדתו של בן-גוריון
 מן הבמה, יהיה זה אסון למדינה.
 היא עלולה להרוס ללא תקנה את
 היסודות המדיניים, החברתיים ו-
 הרוחניים של המדינה.**

**עומת הכוח הזה, קיימים בקרב
 המשטר הקיים גם כוחות אחרים. הם
 מרוכזים בראש ראשונה בהסתדרות העוב-
 דים הכללית.**

**מרכזי-הכובד של הכוח הזה אינו
 שוכן בקומה החמישית, אלא כי-
 קומה הראשונה. בקומה זו נשמע**